

4717 16. Marts 1896: 2. Beh. af Lovf. om Valg af Borgmestere i Købstæderne. 4718

denne Kommune, at Justitsministeren stadig væk har Brug for dens Borgmester, saa at at den stadig maa undvære ham. Det ærede Medlem for Tisted mente, at han ikke kunde gaa med til et saadant Forslag, uden at man kom til en fuldstændig Omordning af Kommunalloven, saaledes at de konervative Interesser bleve mere betryggede end efter Forslaget. Jeg tror dog, at det ærede Medlem ikke behøver at være saa hange i den Retning. De høistbestattede, der nu vælge den mindre Del af Byraadene, have Midler nok paa Haanden, til at gøre deres Indflydelse gældende, og jeg tror derfor ikke, at de behøve at have mere Indflydelse, end de ville faa efter Forslaget. Det ærede Medlem mente ogsaa, at Udvalget skulde have søgt en Forhandling med Ministeren, og da en saadan ikke havde fundet Sted, stod han paa det midlertidige Standpunkt, som Betænkningen udviser, at han staar paa. Jeg skal dog ophjse, at Udvalget har søgt Konference med den ærede Minister, men at det er Ministeren, der ikke ønskede en saadan med Udvalget. I det hele maa jeg beklage den ærede Indenrigsministers afvisende Holdning. Jeg har i min Haand et Højreblad, der taler om, hvor glædeligt det er, at der dog er een Mand, der interesserer sig ivrig for dette Lovforslags Gennemførelse, og det er den ærede Indenrigsminister. Jeg tror nu, at det ved disse Forhandlinger vil være slaaet fast, at den Interesse, den ærede Minister nærer for Sagen, ikke er saa overordentlig. Det nævnte Blad skriver endvidere, at Indenrigsministeren har sendt et Cirkulære til alle Landets Borgmestere og spurgt dem om deres Stilling til Forslaget. Det tror jeg nu ikke, at den ærede Minister har gjort. Paa Flertallets Vegne skal jeg fremdeles anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag saavel som selve Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Hørring):

I Anledning af den ærede Ordførers Opfordring til mig om at erklære mig om, hvorvidt jeg vilde foretrække, at det fremtidige Tilsyn med Kommunalbestyrelserne blev hos Byfogden, eller at det gik over til Amtmanden, skal jeg bemærke, at jeg ikke ser mig i Stand til uden videre at svare paa dette Spørgsmaal, fordi det slet ikke her

gælder om et Ja eller et Nej. Forholdet er nemlig det, at man, hvis man vil indsætte et andet Tilsyn end det, Købstadkommunalloven nu hjemler, nemlig et Tilsyn gennem Borgmesteren, der er kongevalgt og har Sæde i Byraadet, maa foretage en Række Ændringer i Købstadkommunalloven, som kunde give Garanti for, at det Tilsyn, man vilde indsætte, virkelig blev effektivt. Det er altsaa ikke gjort med blot at sige, at det gaar over til Byfogden eller Amtmanden, men man maa tillige have et helt Apparat færdigt, der viser, hvorledes Tilsynet skal udføres, og det kan, som sagt, kun ske ved en Række Ændringer i Købstadkommunalloven. Spørgsmaalet foreligger altsaa ikke paa den Maade, at man blot kan svare Ja eller Nej, men det er et Spørgsmaal, der vil være temmelig vanskeligt at løse. Den ærede Ordfører mente, at en Borgmester i Tilfælde af Forsald kan konstituere en hvilken som helst Mand til at fungere i sit Sted, men det er ikke Tilfældet. Borgmestrene have ingen Ret til at konstituere en Mand i Embedet, denne Ret tilkommer enten Amtmændene eller Indenrigsministeren. I de 5 store Købstæder tilkommer det Indenrigsministeren, ellers Amtmændene. Hvad Konferencen angaar, er det ganske rigtigt, at jeg ikke har fundet nogen særlig Grund til at ønske en saadan med det ærede Udvalg. Det ligger i hele min Stilling til dette Forslag, der er et privat Forslag, om hvilket jeg ved første Behandling udtalte, at det ikke havde min Sympati. Der var altsaa ikke nogen særlig Grund for mig til at arbejde sammen med det ærede Udvalg for at bringe Forslaget i en saadan Stand, at det kunde gennemføres, navnlig naar Forholdet er dette, at der dertil vil kræves en fuldstændig Samarbejdelse af Forslaget. Det er jo ikke Meningen, at Fremfættelsen af et privat Forslag skal have den Virkning, at det skaber en Pligt for Regeringen til at sætte sit eget Forslag i Stedet. Siden vi ere komne ind paa dette Spørgsmaal, skal jeg endnu omtale, at dette Forslag blev fremsat her i Efteraaret, og kom til første Behandling den 12te December. Det er altsaa saa længe siden, at jeg vel har nogen Søjse til at sige, at det efter det Udbytte, som det ærede Udvalgs Arbejde har haft, vel ikke vilde have været umuligt, at denne